

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ

Ἡ ἄλλοτετες ποινές τῶν Ἀγγλικῶν δικαστηρίων. Ὁ ἐξευτελισμὸς ἐνὸς ἱερικῆρυκος. Πῶς πέθανε ἀπ' τὴν ντροπὴ του. Τὸ μαρτύριό του τροχῶ καὶ τοῦ μαστιγώματος. Πῶς ἐτιμωροῦντο εἰ συζυγοκτόνοι. Ἡ Μαίρη Χάμιλτον καὶ εἰ δεκατέσσερες γάμοι της. Δεκατέσσερες φορές στὸν τροχὸ. Τὰ καλὰ τῆς... ἀγχόνης. Ὅπου εἰ κρεμασμένοι ζωντανέουσιν.

ΚΑΤΑ τοὺς περασμένους αἰῶνες, τὰ δικαστήρια στὴν Εὐρώπῃ καὶ προπάντων στὴν Ἀγγλία, ἐπέβαλαν συχνὰ στοὺς κατηγορούμενους πολλὰ ἄλλοτετες τιμωρίες, σχεδὸν ἐξωφρενικῆς. Ἔτσι, τὸ 1759 στὸ Λονδίνο κατηγοροῦντο ἕνας ἱεροκήρυξ τῆς ἀρέσεως τῶν Μεθοδιστῶν, ὅτι ἡ διαγωγή του ἦταν ἀταίριαστη πρὸς τὸ ἐπάγγελμά του καὶ παρεπέμφθη σὲ δίκην. Τὸ δικαστήριο πού τὸν ἐδίκασε, ὅταν ἐξακριβώσῃ, ὅτι ἡ κατηγορία ἦταν ἀληθινή, τὸν ἐτιμώρησε μὲ τὸν ἐξῆς περίεργον τρόπο: Ἔβαλε καὶ τὸν ἔδεσαν μὲ Κιρκιὰζή ὅ' ἔνα στήλο μπῶς στὴν εἰσοδὸ τῆς ἐκκλησίας του καὶ τὸν ἄφηναν ἐκεῖ δεμένο καὶ νηστικό ὀλόκληρον τὴν ἡμέρα. Συγγρόνως κρεμάσαν στὸ στήθος του μὲ πανάκιδα, στὴν ὁποία ἦταν γραμμένο, ἐν πάσῃ λεπτομερεία, τὸ ἔγκλημά του. Ὅπως δὲ ἀναφέρει κάποιος χρονολογῶνος τῆς ἐποχῆς, ὁ δυστυχισμένος ἱεροκήρυξ συντηρήθη τόσο ἀπ' τὸν ἐξευτελισμὸ αὐτοῦ, ὥστε ἔπειτ' ἀπὸ λίγες μέρες πέθανε.

Ἡ συνθήσερρη τιμωρία πού ἐπέβαλαν ἄλλοτε στὴν Ἀγγλία στοὺς σικωφάντες καὶ στοὺς μικρολοποδίτες, ἦταν τὸ μαρτύριό τῶν τροχῶ. Ὁ «τροχός», ὡς γνωστόν, ἦταν μὲ μεγάλη καὶ ζωντὴ ῥόδα, ἐπάνω στὴν ὁποία ἔδεσαν δλόγισμον τὸν κατάδικον κα' ἔπειτα ἕνας ἀπ' τοὺς δημίους τὴν ἐγύριζε, ὅσο μποροῦσε γρηγορότερα. Συγγρόνως ὅμως, ἕνας ἄλλος ἢ καὶ δύο μαζὴ ἀπ' τοὺς δημίους, ὀπλισμένοι μὲ μαστίγια, χτυποῦσαν ἀλύττητα τὸν δυστυχισμένον κατάδικον, ὁ ὁποῖος ἔτσι ὑπέφερε συγγρόνως τὸ διαπλο μαρτύριό του μαστιγώματος καὶ τοῦ ἕλγχνου ἀπ' τῆς στροφῆς τοῦ τροχῶ.

Ὅταν ὅμως πὸ ἔγκλημα τοῦ καταδίκου ἦταν πολὺ σοβαρὸ, τὸ μαρτύριό του γινόταν ἀκόμα πλο τρομερό.

Ἔστησαν δηλαδὴ τὸν τροχὸ σὲ κάποιο ἔθνος ἀπ' τὸ ἔδαφος καὶ ἀπὸ κάτω, δεξιά κα' ἀριστερά, τοποθετοῦσαν ξερὰ ξύλα καὶ φράγανα. Ἐδεσαν κατόπιν τὸν κατάδικον στὸν τροχὸ κα' ἀρχίζαν νὰ τὸν γυροῦν, ἐνῶ συγγρόνως ἔδεσαν ἡ φροτιά στὰ ξύλα. Ἔτσι ὁ κατηγορούμενος σιογηγότανε, ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἀφὶ στὴ σοῦβλα. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι δὲν τὸν ἄφηναν νὰ γρηθῆ ἐντελῶς. Τὸ μαρτύριό αὐτὸ τοῦ σιογηγοῦματος διακοῦσε ὀρισμένη ὥρα, πέντε ἢ εἰκοσιλεπτά τῆς ὥρας, ἀνάλογως τῆς ἀποπέσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἐν τοῦτοις μὲ φορὰ, κάποιον Τζὸν Οὐδῶλλερ, ὁ ὁποῖος εἶχε καταδικαστῆ γιὰ ἕνα φριχτὸ ἔγκλημα, τὸν γυροῦσαν πάνω ἀπ' τὴ φροτιά ὡς ὅπου κάρκε ἐντελῶς.

Τὸ 1746, ὅλη ἡ Ἀγγλία εἶχε ἀναστατωθῆ ἀπὸ τὰ καταστρεφτικὰ κατεροῦματα τῆς περιφημῆς Μαίρης Χάμιλτον. Ἡ γυναίκα αὐτή, ἡ ὁποία ἔμοιαζε πολὺ μὲ ἄνδρα, ζοῦσε καὶ κινλοφοροῦσε σὲ διάφορες πόλεις, ντυμένη ἄνδρικά καὶ ἐμυνηζομένη ὡς ἄνδρας.

Τὸ περίεργον ὅμως εἶχε, ὅτι ἡ Μαίρη Χάμιλτον... νυμφεῖταν καὶ μάλιστα παντρεύτηκε δεκατέσσερες φορές. Ἀλλὰ, γιὰ τὴν ἀτυχία της, ἡ δεκάτη τετάρτη ἐσζυγός της τὴν ἀπεκάλυψε καὶ κατέθεσε στὴ δίκην πὸν ἐπακολούθησε, ὅτι ἀν καὶ ἔζησε τρεῖς δλόκληρους μῆνες μαζὴ μὲ τὴν ἀλλόλορη αὐτὴ ἄνδρογυναίκα, ἐν τοῦτοις δὲν ὑποπτεῖθηκε καθόλου ὅτι ὁ «ἄνδρας» της ἦταν γυναίκα!...

Τὸ δικαστήριο τοῦ Λονδίνου τὴν κατεδίκασε νὰ ὑποστῆ τὴν ποινὴ τοῦ τροχῶ μετὰ μαστιγώματος δεκατέσσερες φορές, ὅσες φορές δηλαδὴ εἶχε παντρευτῆ.

Τὴν ἐγύριζαν λοιπὸν στὶς διάφορες πόλεις, στὶς ὁποῖες εἶχε ζῆσει ὡς ἄνδρας καὶ σὲ κάθε πόλι ὑφίστατο τὸ μαρτύριό τοῦ τροχῶ τῶσε φορές, ὅσες εἶχε παντρευτῆ ὁ αὐτὴ τὴν πόλι. Ἔτσι, λόγου χάριν, στὸ Γλαστονμπαῦρον, ὅπου ἡ Μαίρη εἶχε παντρευτῆ πέντε φορές, ὑπέστη τὸ μαρτύριό τοῦ τροχῶ μετὰ μαστιγώματος πέντε φορές.

Ἔνας πανάρχαιος νόμος στὴν Ἀγγλία, ὄριζε νὰ κἀγωνται ζωντανές αἱ συζυγοκτόνοι γυναῖκες.

Ἀπὸ τὸν 13ο ὅμως αἰῶνα, ὁ νόμος αὐτὸς ὑπέστη μὲ τροποποίησιν κα' ἔγινε... ἀνθρωπιστικώτερος. Ὅριστηκε δηλαδὴ, ὅτι πάνω

ἀπ' τὴ φροτιά ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ μὲ κρεμάλα, τῆς ὁποίας ἡ θηλειὰ θὰ ἦταν περασμένη στὸ λαμὸ τῆς καταδίκου.

Ἔτσι, ὅταν ἡ φλόγες ἀγγίζαν τὴ μελλοθάνατη, ὁ δῆμος τραβοῦσε τὸ σχοινί, τὴν ἔπνιγε κα' ἡ φροτιά ἔκαγε μόνο τὸ πτόμα της.

Τὸ 1726, στὸ Λονδίνο ἐπρόκειτο νὰ θανατωθῆ μὲ τὸν τρομερὸ αὐτὸν τρόπο, κάποια Κάθριν Χαίλς, ἡ ὁποία εἶχε σιωτώσει τὸν ἄνδρα της.

Τὴν ὥρα ὅμως τῆς ἐπιπέσεως κα' ὅταν ἡ φλόγες ἀρχισαν νὰ σιογηγῶνται τῆς σώμας της, τὸ σχοινί ἔβγαλε ἀπ' τὰ χεῖρα πὸν δῆμιον καθῶς ἔκανε νὰ τὸ τραθῆξῃ. Ἔτσι, ἡ Κάθριν Χαίλς, μὲ τὴ θηλειὰ περασμένη στὸ λαμὸ, δεμένη γροποῦδαρα, ἔπεσε πάνω στὴ φροτιά καὶ κάρκε ζωντανή, πρὸς μεγάλη φροίην τοῦ Κοινοῦ πὸν παρακολουθοῦσε τοὺς φοιχτοὺς στασιμῶς τῆς ἀγωνίας της.

Ποῖλοι ὅμως χάριζαν γιὰ τὸ μαρτύριό της αὐτὸ, γιὰτι κα' αὐτὴ εἶχε δεῖξει πρωτοφανῆ ἀπάνθρωπια καὶ κινική ἀπάθεια ὅταν δολοφονοῦσε τὸν συζυγὸ της.

Ἀφροὺ τὸν χτύπησε στὴν ἀρχὴ κα' ἔνα πεσοῦρι, κατόπιν, ἀπὶν ἀκόμα τὸ πτόμα της ξεψυχήθη, τὸν ζάλλωσε κατὰ γῆς καὶ μ' ἕνα μεγάλο κροθὸν ἀρχισε νὰ τὸν χτυπᾷ στὸ κεφάλι καὶ στὸ πρόσωπο, ὡς ὅπου τὸκανε λῦμα καὶ τὸ παραμόρφωσε, γιὰ νὰ μὴν ἀναγνωριστῆ. Ἐπειτα πήρε τὸ πτόμα καὶ τὸ πέταξε ὅ' ἕνα δάσος, ἀφίνοντας στὰ ὄφρα τὴν φροντίδα νὰ τὸ ἐξαφανίσουν.

Ἀλλὰ τὸ πτόμα ὕστερα ἀπὸ μερικῆς μέρες βροῖθηκε κα' ἡ ἀρχὴς τὸ ἐξέθεσαν εἰς κοινήν θέαν πρὸς ἀναγνώρισιν.

Τότε ἡ Κάθριν, μὲ πρωτοφανῆ κινικότητα, πήγε στὴν πλατεία πὸν βρισκόταν ἐκτεθειμένο, καὶ ὅταν τὸ εἶδε φώναξε:

— Αὐτὸ εἶνε τὸ πτόμα τοῦ ἀνδρός μου!...

Κι' ἀρχισε νὰ τ' ἀγκαλιάζῃ καὶ νὰ τὸ φιλεῖ. Ἀλλὰ ἡ ἐνοχὴ της ἀπεκαλύφη κα' ἔτσι τιμωρήθηκε κα' αὐτὴ, ὅπως τῆς ἄξιζε.

Ποῖλοι κατακρίνουν τὴν ποινὴ τῆς ἀγχόνης, λέγοντας ὅτι εἶνε ἀπὶνῦροση καὶ βασανιστική. Ἴσως νάχουν δίκην. Ἐν τοῦτοις, πολλῆς φορές, στὴν Ἀγγλία τοῦλάχιστον, ἡ ποινὴ τῆς ἀγχόνης εἶνε κρολοετικῶς... σπτηρία γιὰ τοὺς καταδίκους.

Γιὰτι, ὅσας συμβεῖ νὰ σπση τὸ σχοινί προτοῦ πεθάνῃ ὁ κατάδικος, σπφωνα μὲ μὲ πανόρχαση συνθήσερα πὸν ἔχει πειὰ θέσι νόμου, τοῦ χαρίζεται ἡ ζωὴ καὶ οὔτε κῶν φρολιάζεται. Ἐκτὸς αὐτοῦ ὅμως, συνέθη σὲ μερικὸς καταδίκους νὰ γλυτώσουν κρολοετικῶς ἀπ' τοῦ χάρον τὰ δόνια, δηλαδὴ νὰ μὴν πεθάνουν μὲ τὸ κρεμάσιμα.

Ἔνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν κα' ὁ περίφημος «μισοκρομεισμένος», ὅπως τὸν ἔλεγον, Σμιθ. Ὁ Σμιθ εἶχε καταδικαστῆ εἰς θάνατον, γιὰτι ἐσκότωσε κάποιον ἐχθρὸ πῆς οἰκογενείας του.

Τὴν ὀρισμένη λοιπὸν ἡμέρα τὸν μετέφεραν στὴν πλατεία ὅπου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ἐπέλεσις, τὸν ἀνέβασαν στὸ κροθίωμα, τοῦ πέρσαν τὴ θηλειὰ στὸ λαμὸ κα' ἔπειτα ὁ δῆμος πρᾶθηξε τὸ σχοινί. Ἀφροὺ τὸ κρότησε τὸ ὀρισμένο κροθικό διάστημα, ἀμῶλισε τὸ σχοινί, κατέβασε τὸ πτόμα καὶ τὸ παρέδωσε στοὺς οἰκογενεῖς του γιὰ νὰ τὸ θάψουν.

Αὐτοὶ τὸ μετέφεραν στὸ σπίτι του κα' ἐκεῖ ἡ γυναίκα τοῦ Σμιθ ἀγκάλιασε πὸν νεκρὸ συζυγὸ της καὶ ἀρχισε νὰ τὸν φιλεῖ μὲ λαχάρα. Ἐξάφρα ἐννοιωσε πῶς ὁ κρομασμένος κροθίωμα καὶ ἀνάστανε ἐλαφρά. Ἀμέσως φώναξε τρομαγμένη καὶ τοὺς ἄλλους σιογενεῖς της κα' ἔπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα μὲ τῆς περιποιήσεις καὶ τῆς ἐντριβῆς, ὁ κρομασμένος ξαναζωντάνεψε!...

Τὸ πρᾶγμα μαθεῖνται, ἀλλὰ δὲν μποροῦσαν φυσικά νὰ τὸν ξανακρομαῖσουν γιὰ δεῦτερην φορὰ.

Ἔτσι ὁ Σμιθ ἔζησε εὐτυχισμένος τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς του καὶ μάλιστα ἡ κρομάλα τοῦ βγῆκε σὲ καλὸ, γιὰτι ἔπειτ' ἀπὸ λίγον καιρὸ, καθῶς ἦταν ἀκριτὰ μορφωμένος, ἔγραψε ἕνα βιβλίον, στὸ ὁποῖο περιέγραφε λεπτομερῶς ὅλα τὰ συνασθήματα πὸν δοκίμασε ὅταν τὸν κρομαῖσαν. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἔγινε ἀνάκροστο κα' ἀπέφερε στὸ σιογροφῆρα του σημαντικὰ κέρδη.

